

کنش‌های جوانمردانه پلیس تهران نسبت به زنان بزهکار

علی صفاری^۱، مائده مبلّغی^۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۳/۲۰

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۰/۱۹

چکیده

زمینه و هدف: بنیان دستگاه عدالت کیفری بر رعایت عدالت و برابری است، اما ادعا می‌شود که زنان بزهکار به علل گوناگون از تبعیض مثبت یا جوانمردی برخوردار می‌شوند و به صورت تخفیف یافته‌تری نسبت به مردان بزهکار مورد برخورد قضایی و رسمی قرار می‌گیرند. هدف این پژوهش بررسی مصادیق و چرایی چنین رفتاری از سوی پلیس است.

روش: این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر ماهیت، کیفی است. جامعه آماری پژوهش را افسران پلیس و زنان زندانی تشکیل داده‌اند. داده‌ها از طریق مصاحبه نیمه ساختاریافته با ۱۶ نفر از اعضای پلیس و ۴۳ نفر زندانیان زن، جمع‌آوری گشت. پس از حصول اشباع نظری، با رویکرد پدیدارشناختی به تحلیل مصاحبه‌های کیفی از طریق کدگذاری (مقولات اصلی و فرعی) پرداخته شد.

یافته‌ها و نتایج: الزام به اصل قانونی بودن و تبعیت ضابط از دستورات مقام قضایی، مانع از چشم‌پوشی پلیس به معنای خاص و تعقیب نکردن بزهکار می‌شود، لکن نگارنده با بررسی میدانی موضوع، به مولفه‌های ساختاری، ابزاری و فرهنگی دست یافته که زمینه‌ساز رویکرد چشم‌پوشانه و جوانمردانه پلیس هستند. به این مولفه‌ها در نگارش حاضر و قسمت نتیجه‌گیری به تفصیل پرداخته می‌شود. به‌طور کلی توجه به وضعیت زنان بزهکار و رویکرد جوانمردانه، بازنمایی اصل فردی کردن واکنش‌های کیفری، تبعیض مثبت، قضا زدایی و در نتیجه کاستن از پرونده‌های کیفری خواهد بود.

واژه‌های کلیدی

بزهکاری زنان، جوانمردی، پلیس، عدالت قضایی، کنشگران عدالت قضایی

بدلیل محرمانه بودن مقاله، جهت دریافت فایل کامل مقاله به دبیرخانه

دوفصلنامه پلیس زن مراجعه شود.

۱. استادیار گروه حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران؛

a-saffary@sbu.ac.ir

۲. دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران؛ (نویسنده مسئول)

maede.mobaleghi@yahoo.com